

Dosarul nr. 2ra-351/2022
2-20063673-01-2ra-04042022

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (M. Hanganu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (L. Caraianu, S. Gubenco, A. Mironov)

Î N C H E I E R E

08 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Nicolai Zotovici,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Coltuc
împotriva lui Nicolai Zotovici, Olgăi Zotovici cu privire la partajarea bunurilor
proprietate comună în devălmășie,
împotriva deciziei din 23 decembrie 2021 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 12 iunie 2020, Andrei Coltuc a depus cerere de chemare în judecată (ulterior concretizată) împotriva lui Nicolai Zotovici, Olgăi Zotovici cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților Nicolai Zotovici și Olga Zotovici, anume a terenului cu nr. cadastral xxxx, suprafața de 0,36 ha, situat în extravilanul sat. Xxxx, prin atribuirea cotelor-părți egale între soții Zotovici, a câte 0,18 ha și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Andrei Coltuc a indicat că, prin hotărârea din 02 aprilie 2012 a Judecătoriei Comrat s-a admis acțiunea lui Andrei Coltuc împotriva lui Nicolai Zotovici privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 de lei.

Întru executarea hotărârii judecătorești nominalizate, executorul judecătoresc Ion Musteață a întocmit procesul-verbal de sechestrul nr. 191-01,02,03/17 din 20.09.2017 fiind aplicat sechestrul asupra terenului pentru construcții cu suprafața de 0,1787 ha, nr. cadastral xxxx; construcției cu suprafața de 105,6 m², nr. cadastral xxxx; construcției cu suprafața de 88,6 m², nr. cadastral xxxx, cât și construcției cu suprafața de 22,1 m², nr. cadastral xxxx - valoarea totală a bunurilor imobile conform certificatului cu privire la costul bunurilor imobile nr. 9601/13/14365, eliberat de Oficiul Teritorial Cadastral mun. Comrat din 05.08.2013, constituind 39 853 de lei precum și terenul adiacent cu nr. cadastral xxxx cu suprafața de 0,36 ha cu valoarea de 4228,68 de lei. Toate aceste bunuri, conform extrasului din registrul bunurilor imobile aparțin lui Nicolai Zotovici și Olga Zotovici cu dreptul de proprietate comună în devălmășie.

Conform art. 95 alin. (1) din Codul de executare, urmărirea unei cote-părți din bunurile proprietate comună pe cote-părți și în devălmășie, inclusiv a celor indivizibile, se efectuează conform regulilor stabilite la art. 353 din Codul civil.

În conformitate cu art. 353 din Codul civil, creditorii unui coproprietar pot urmări cota-parte ideală a acestuia din bunurile proprietate comună pe cote-părți sau pot cere instanței de judecată partajarea bunului, caz în care urmărirea se face asupra părții din bun sau, după caz, asupra sumei de bani convenite debitorului.

În pofida cerințelor art. 373 al. (1) din Codul civil și art. 26 al. (1) din Codul familiei, în cazul partajului bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, părțile lor se consideră egale. Luând în calcul că urmărirea unei cote-părți nu este posibilă fără partajarea bunurilor de proprietate comună pe cote-părți și în devălmășie, iar părțile soților se consideră egale, consideră a fi posibilă partajarea bunurilor de proprietate comună în devălmășie a intimatului și soției acestuia, Olga Zotovici, în cote-părți.

Reieșind din aceea că suma datoriei de 1000 de lei era stinsă parțial și anume prin încheierea executorului judecătoresc Ion Musteață cu nr. 191-002/17 din 22.06.2017, acestuia i s-au transmis bunurile arestate a creditorului Nicolai Zotovici și anume, automobilul de model xxxx, anul fabricării 1992, nr. de înmatriculare XXXX.

După două licitații care nu au avut loc, i s-a transmis automobilul costul căruia constituie 7 200 de lei. La moment datoria constituie 2 800 de lei, fără cheltuieli de executare.

La 20 mai 2021, Andrei Coltuc a înaintat cerere privind majorarea pretențiilor prin care a solicitat repararea cheltuielilor suportate de deplasarea la ședințele de judecată la 13.11.2020, 14.12.2020, 24.12.2020, 18.03.2021, 15.04.2021, 20.05.2021 în mărime de 285 de lei pentru alimentarea cu combustibil a automobilului în cantitate de 19,97 litri din calcul 3,328 litri pentru o deplasare (f.d. 71, vol. I).

Prin hotărârea din 09 iunie 2021 a Judecătorei Comrat, sediul Central s-a admis cererea de chemare în judecată și s-au partajat bunurile proprietate comună în devălmășie a soților Nicolai Zotovici și Olga Zotovici și anume terenul cu nr. cadastral xxxx, cu suprafața de 0,36 ha, situat în sat. Xxxx, pe cote-părți egale a câte 0,18 ha fiecare.

S-a încasat de la Nicolai Zotovici în beneficiul lui Andrei Coltuc cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat achitate la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 150 de lei.

Prin hotărârea suplimentară din 02 iulie 2021 a Judecătorei Comrat, sediul Central, s-au încasat din contul lui Nicolai Zotovici cheltuielile de deplasare la ședințele de judecată în mărime de 285 de lei.

Prin decizia din 23 decembrie 2021 a Curții de Apel Comrat, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de apel depusă de Nicolai Zotovici și Olga Zotovici și s-a menținut hotărârea din 09 iunie 2021 a Judecătorei Comrat, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a emis o hotărâre legală și întemeiată.

Instanța de apel a stabilit că, ținând cont de prevederile normelor legale cât și faptul că urmărirea unei cote-părți nu este posibilă fără partajarea bunurilor proprietate comună pe cote-părți în devălmășie, iar părțile soților se consideră egale, instanța de apel a considerat că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de a

partaja bunurile comune în devălmășie a soților Nicolai Zotovici și Olga Zotovici, a terenului cu nr. cadastral nr. xxxx, suprafața de 0,36 ha, situat în extravilanul sat. Xxxx, pe cote-părți egale, a câte 0,18 ha fiecare.

Nu poate servi ca temei pentru casarea hotărârii contestate argumentul apelantei Olga Zotovici, precum că dânsa este pensionară și lotul cu nr. cadastral xxxx cu suprafața de 0,36 ha care le aparține cu drept de proprietate, reprezintă un venit unic existent pe lângă pensia lunară pe care o primește. Pretenția intimatului în mărime de 2 800 de lei este mult mai mică decât costul bunului imobil nominalizat, întrucât intimatul nu a executat integral hotărârea Judecătorei Comrat din 02 aprilie 2012 prin care s-a încasat prejudiciul moral în suma de 10 000 de lei.

Totodată, neîntemeiat este argumentul apelantului precum că pretenția lui Andrei Coltuc în mărime de 2 800 de lei este mult mai mică decât costul bunului imobil nominalizat - terenul cu nr. cadastral xxxx cu suprafața de 0,36 ha or, conform informației existente la dosar, costul terenului constituie 4228,68 de lei (f.d. 14, vol. I) respectiv, partajarea averii v-a constitui mărimea costului acestuia, chiar și mai mică decât suma datoriei intimatului Nicolai Zotovici rămase restante față de reclamant.

În partea încasării cheltuielilor de judecată, instanța de apel a ajuns la concluzia că suma solicitată de reclamant pentru a fi încasată ca cheltuieli de deplasare la ședințele de judecată din 13.11.2020, 14.12.2020, 24.12.2020, 18.03.2021, 15.04.2021, 20.05.2021 în mărime de 285 de lei pentru combustibil în cantitate de 19,97 litri din calculul 3,328 litri pentru o deplasare (f.d. 71), este confirmată prin probe pertinente și corespund în totalitate art. 90 din Codul de procedură civilă.

La 03 februarie 2022 (data de pe plicul poștal), Nicolai Zotovici a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea hotărârilor instanțelor inferioare cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată și încasarea cheltuielilor privind achitarea taxei de stat în ordine de apel și recurs.

În motivarea recursului a manifestat dezacordul cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare și a menționat că, de fapt și-a executat parțial obligațiunile de plată a datoriei, iar restanța în prezent constituie 2 800 de lei. La etapa de mediere judiciară a propus intimatului stingerea datoriei în temeiul unui grafic având în vedere că este pensionar și a fost supus unei intervenții medicale din care motiv nu dispune de mijloace financiare de a achita integral datoria printr-o singură plată, însă Andrei Coltuc a refuzat.

A susținut că referitor la cerința de încasarea a cheltuielilor de transport, aceste cheltuieli trebuie să fie reale și probate or, simpla prezentare a chitanțelor de la SRL „Pensan-Prim” și SRL „Petrom-Moldova” nu demonstrează că acele cheltuieli au fost suportate anume pentru a se prezenta la ședințele de judecată.

A susținut că instanța de apel a examinat cauza cu încălcarea prevederilor art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă.

La 05 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de către Nicolai Zotovici, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 21, vol. II).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Comrat a pronunțat dispozitivul deciziei la 23 decembrie 2021.

La data de 14 ianuarie 2022 a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 177, vol. II).

Potrivit avizului de recepția seria DS8005694023AS, la 21 ianuarie 2022 recurentul Nicolai Zotovici a recepționat decizia din 23 decembrie 2021 a Curții de Apel Comrat (f.d.181, vol. II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 03 februarie 2022 (data de pe plicul poștal), astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Nicolai Zotovici, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Nicolai Zotovici.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh